

§ 3. 1. Łączna kwota prowizji dla zastępców dyrektora przedsiębiorstwa, głównego księgowego oraz osób zatrudnionych na stanowiskach równorzędnych, innych niż wymienione w § 2 ust. 1, nie może przekroczyć 200% kwoty prowizji dyrektora, ustalonej zgodnie z § 2.

2. Najwyższa kwota prowizji indywidualnej dla osób wymienionych w ust. 1 nie może przekroczyć 50% kwoty prowizji dla dyrektora, ustalonej zgodnie z § 2.

3. Dyrektor przedsiębiorstwa, po zasięgnięciu opinii rady pracowniczej, określa łączną kwotę prowizji dla osób, o których mowa w ust. 1, oraz dokonuje podziału tej kwoty między osoby uprawnione.

§ 4. 1. Na poczet prowizji mogą być wypłacane zaliczki, na podstawie kwartalnych sprawozdań finansowych, w trybie ustalonym w § 3 ust. 3.

2. Jeżeli łączna kwota zaliczek wypłaconych zgodnie z ust. 1 jest wyższa od kwoty prowizji ustalonej na podstawie zweryfikowanego bilansu, zwrotowi podlega nadwyżka wypłaconej kwoty.

§ 5. W przypadku gdy osoba uprawniona do prowizji pełni funkcję, o której mowa w § 1 ust. 1, przez część okresu, za który przysługuje prowizja, kwotę prowizji ustala się w stopniu proporcjonalnym do okresu pełnienia funkcji.

§ 6. Przepisy rozporządzenia stosuje się do prowizji od zysku przedsiębiorstwa za rok 1991.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

## 483

### ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 listopada 1991 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie rozciągnięcia niektórych przepisów ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych na placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk.**

Na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 44, poz. 194 i Nr 107, poz. 464) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1986 r. w sprawie rozciągnięcia niektórych przepisów ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych na placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 17, poz. 91) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 po wyrazie „przepisy” dodaje się wyrazy „art. 18”, wyrazy „(Dz. U. Nr 36, poz. 179)” zastępuje się wyrazami

mi „(Dz. U. z 1991 r. Nr 44, poz. 194 i Nr 107, poz. 464)” i skreśla się końcowe wyrazy „w części nie uregulowanej ustawą z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 1970 r. Nr 4, poz. 35)”;

- 2) skreśla się § 2.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

## 484

### ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 listopada 1991 r.

**w sprawie ustanowienia zakazu przywozu niektórych towarów.**

Na podstawie art. 9 pkt 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445 oraz z 1991 r. Nr 60, poz. 253, Nr 73, poz. 320 i Nr 100, poz. 442) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się zakaz przywozu na polski obszar celny:

- 1) towarów wymienionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia, w przypadku gdy od roku następnego po roku produkcji pojazdu samochodowego lub podwozia upłynęło co najmniej 10 lat albo nie można ustalić roku ich produkcji,
- 2) towarów wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia, w przypadku gdy od roku następnego po roku produkcji pojazdu samochodowego lub podwozia upłynęło co najmniej 6 lat albo nie można ustalić roku ich produkcji.

§ 2. Zakaz, o którym mowa w § 1 pkt 1, nie dotyczy:

- 1) towarów przywożonych z zagranicy, wolnych od cła i od wymaganego zgodnie z art. 7 pozwolenia na przywóz na podstawie art. 12 oraz art. 14 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445 oraz z 1991 r. Nr 60, poz. 253, Nr 73, poz. 320 i Nr 100, poz. 442),
- 2) towarów przywożonych na polski obszar celny na czas oznaczony,
- 3) towarów przywożonych z powrotem do kraju, które były przedmiotem czasowego wywozu dokonanego na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy — Prawo celne.

§ 3. Zakaz, o którym mowa w § 1 pkt 2, nie dotyczy:

- 1) towarów przywożonych z zagranicy, wolnych od cła i od wymaganego zgodnie z art. 7 pozwolenia na przywóz na podstawie art. 12 oraz art. 14 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne,